

IONI·LISTI

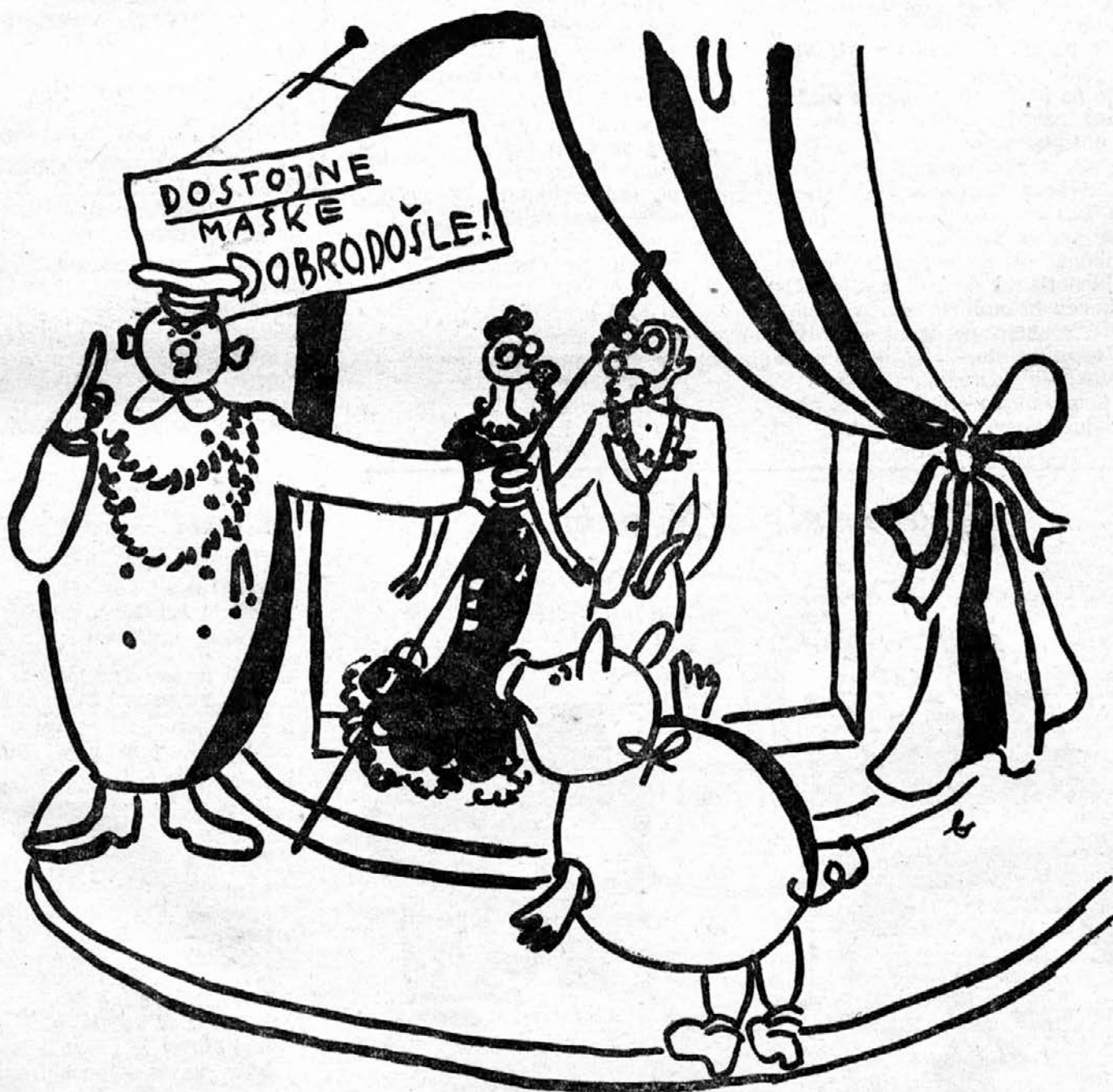
LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 3

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Dostojno in nedostojno

Vratar: »Prečitajte, prosim, tole opozorilo! Vaša maska ni dostojna in vam zato ne dovolim vstopa v dvorano.«

Nedostojna maska: »Škandal! Zakaj pa ste onima dovolili?«

Prihodnja številka »Totega lista« izide v soboto, dne 17. februarja.

AVTONOMIJA

Žena: »Poslušaj stari, kaj je to avtonomija?«

Mož: »Nekaj, kar jaz že 30 let pričakujem od sebe.«

NEVERJETNO!

»Slišal sem, da hoče baje Anglija odstopiti Nemčiji — če skleneta mir — kos ozemlja svojega imperija.«

»Ni mogoče! Kateri kos pa?«

»Palestino.«

ČE JE PESNIK

doma, vidi v svoji ženi vir vseh lepote in vsega hudega, kakor ga pač piči muha.

Če je pesnik v prosti naravi, vidi travo rasti,

če je pa na fronti, se mu iz sneženih mož narede sami veliki junaki. Sam postane veliki maršal, iz treh sovražnih tankov naredi tri tisoč konj, ki brez gospodarja skakljajo okrog, ker so svoje jezdece pojedli. Čim se pesnik približa ranjenim sovražnikom, jih s svojim pogledom tako hipnotizira, da pri priči skočijo pokoncu in stoje toliko časa mirno, da zmrznejo, ne da bi se prevrnili. Potem pa služijo za ovire proti napredovanju sovražnih tankov.

Če je pesnik spet doma, kadí pipo in debelo zija poročila o sebi.

Januar 1940

Na Turškem brez sablje še jok je in stok, ker lani s potresom vse šlo je okrog. Drugod med ministri je kup konferenc, človeštvo je polno vseh vrst influenc. Vsemirje soglasno je z našo zemljo: eksplozija silna je stresla nebo. Na svetu se stresli kar vladi sta dve, japonska, britanska sta v krizi bilé. Kitajci podili rumene so brate, alarm napolnil zapadu je gate. Usoda spet s snegom nas je zakopala, in v mrzlično vojno ves sever nagnala. Selijo domov se povsod diplomati, nam zakon volilni so dali zobati, premlevajo časniki naši ga vrli, ki tudi brez njega bi pač ne zamrli. Za snov poskrbijo jim Finci junaški in še framasoni, gospodje bahaški!

BURŽOAZIJA (1950)

Sinko: »To je Azija, to je Evrazija — atek, kje pa je buržoazija?«

IZ OTROŠKIH UST

Janezek je čital v časopisih, da so nekje nekega komisarja suspendirali. Pri večerji je papanu takole povedal novico: Ata, v časopisu sem čital, da je nek komisijonar postal suspensor.

KNJIGO

„Poglejmo se“

ki vsebuje 135 karikatur iz našega javnega in političnega življenja morate imeti tudi VI! — Stane samo 15.— dinarjev. Naroča pa se na naslov:

Štetan Jerko, Ljubljana

BEOGRADSKA ULICA 49

JAPONSKA

Na Japonskem so nove ministre dobili, ki za demokracijo so se odločili in zvezo so z Anglijo tudi sklenili. Ves svet zdaj čaka samo to še napeto, konča da Japonska vojno pričeto in s Kitaja pokliče domov svojo četo.

D. Goflja:

Lani — letos

Lani je še lušno blo, letos pa ni več tako, lani je bencin še bil, letos — karte so samo ...

Lani je še lušno blo, letos pa ni več tako, lani bil povsod je mir, letos že — nevtralni smo ...

Lani je še lušno blo, letos pa ni več tako, lani bil je še kredit, letos ga zatrli so ...

Lani je še lušno blo, letos pa ni več tako, lani premog je še bil, letos že zmrzujemo.

Lani je še lušno blo, letos pa ni več tako, lani obrok je bil za plin, letos pa za — maskico ...

Nekaj lani ni bilo, kar še letos lušno bo, lani ni volitev blo, letos pa že — tajne so ...

Zlato tele XX. veka

Nekdaj zlato tele vneto so častili, danes v petrolej so vsi se zaljubili.

LINIJJE

»Kakšne linije imamo?« me je vprašal profesor.

»Imamo, imamo...« sem odgovoril.

»No, kaj imamo?« se je razpetelinil profesor. Jaz pa še kar naprej:

»Imamo, imamo...« Saj sem vedel za vse tramvajske linije, kolikokrat sem se popeljal od enega konca mesta do drugega — zastoj, poznal sem ozko linijo moje tadanje sestrične, poznal sem gospodinjo ovalno linijo, le morskih in angleških linij nisem poznal in prav te linije je hotel vedeti profesor. Vse to sem premišljal, nebogljeni študent, ko je prekinil to premišljanje profesorjev kazalec, ki se je iztegnil in odločno zamahnil, kar je pomenilo:

»Sedeas!«

Tako sem dobil tedaj radi angleških in morskih linij cvek in tega ne bom pozabil do smrti.

To je bilo torej moje prvo srečanje z linijami in prineslo mi je le škodo. Drugo srečanje ni bilo prav nič bolj veselo. Moja druga sestrična — dijaki imajo veliko sestričen, ki se sprehajajo z njimi, še več pa babic in tet, ki po vrsti umirajo — moja druga sestrična je zagledala torej na cesti kakor metla suho žensko.

»Oh, kako ji zavidam!« je vzdihnila sestrična.

»Kaj ji zavidaš?«

»Linijo vendar!«

»Moj bog, ali ne vidiš, ta ženska je stradana in bolna!«

»Ah, ti ne razumeš tega! Linijo ima pa le!« je rekla sestrična grenko. Potem sva šla mimo drogerije in v oknu je bila reklama za neko mast, ki naredi vitko linijo.

»Kupi mi to mast!« Kupil sem ji mast, čeprav nisem prav nič verjel v njeno čudežno moč. Sestrična se je dan in noč vneto mazala in ko mast ni nič pomagala, je ostanek masti pojedla. Potem je ležala tri tedne v bolnišnici in od tam se je yrnila zelo zelo vitka linija z novimi in boljšimi šansami za možitve — mene je pa pustila...

Toda linije so me zasledovale še kar naprej. Na vseh koncih sveta so vstale kakor sfinge iz zemlje: Siegfriedova, Maginotova, Mannerheimova in čez dva tri mesece bo še najmanj deset teh linij, ki ne želim imeti z njimi nobenega opravka. Zasledujejo me pa te linije kakor simboli težko zavzetih ženskih trdnjav. Kar srce mi pade v hlače, če mi pravi kakšna bahavo:

»Sem kakor Maginotova linija!« Ali: »Siegfriedova linija sem!« Sinoči pa mi je zatrdila neka trdnjava, da je trdna kakor Mannerheimova linija. Brž sem zagrabil priliko.

Vendar se pa ne morem otresti slutnje, da bo neka linija za mene usodna in da bo obračunala z mojo trdo glavo...

Kdo je kriv vojne?

Kakor v šoli vpijejo vsi: »Jaz že ne,« in kažejo na soseda: »Ta je tisti!«

Slepa srna

(Po narodni pripovedki)

Na morski obali se srna je pasla, mrena je bila oko ji prerasla, zato se je pasla vsak dan tako, da morja ni videlo zdravo oko. S kopnega bala se lovcev je, psov, a niso nikoli prišli sem na lov. Priplula je ladja čez širno morje, z nje počila puška je srno v srce.

SKRIVNOST

Gospa Jezičnica: »... ampak Bog varuj komu povedati, to sem samo Vam zaupala!«

Gospa Osatova: »Gospa, kje si morete kaj takega misliti! Meni lahko poveste vse, jaz ne povem nikdar nikomur nič! Nate roko, da ne!«

(Gospa Jezičnica in Osatova gresta narazen.)

Gospa Osatova: »Aha, zdaj pride pa gospa Kačarjeva. Povedati ji sicer ne smem nič... ampak vprašam jo lahko, ali že ve!«

DEJANSKA POMOČ

Hišna: »Pomislite, gospa, pesnik, ki stanuje nasproti nas, se je hotel zaradi bede nocoj obesiti, pa so ga še pravočasno rešili!«

Gospa: »Oh, kako se mi ubogi človek smili! Ana, pojdite brž v javno knjižnico in prinesite mi zvezek njegovih pesmi!«

BOLNI DVORNI SVETNIK

Dvorni svetnik je zbolel na živcih, tako hudo zbolel, da ni mogel spati ne ponoči, ne podnevi. Pet zdravnikov se je sukalo okoli njega, pa niso mogli uganiti, ne bolezni, ne zdravila, da bi bil g. dvorni svetnik zaspal. V skrajni sili in zadregi se obrnejo zdravniki do njegovega uradnega sluga, češ, ta bo najbolj vedel, kakšne so dvornega svetnika šege in navade. »O, stvar je pa prav preprosta,« je rekel sluga, »zakaj me niste že prej vprašali? Pisalno mizo iz urada mu postavite v spalnico, pa bo.« — Stori jo. In res: ko je gospod dvorni svetnik zagledal svojo pisalno mizo, je takoj zaspal, in je spal, dokler je niso odnesli.

Vsakdanja viža

Kdor kostanja si želi, v ogenj sam naj prst tišči, kaj bi tuji božci zanj ščegetali osji panj, za nekóga se opekli in si kožo trdo slekli, da bi se potem smejal in jim krepko brco dal.

UPOKOJENČEVA TOŽBA

»Dve leti, pravite, živite že v pokoju? No, kako Vam pa kaj gre?«

»E, tako, tako, bi že šlo... ampak, veste, dopustov pogrešam!«

SUMLJIVO ZNAMENJE

Kmet (drugemu): »... Kaj? Tavžljevega Naceta si vzel v službo? No, lepo si se uadrl! Če ta tri dni nič ne ukrade, dobi krč v prste!«

Danes gremo vsi na „Planinski

Dopis

Dragi »Toti list«!

Prosim Te, ovekoveči v Tvojem izjemnem planinskem kotičku naslednjo bridko resnico:

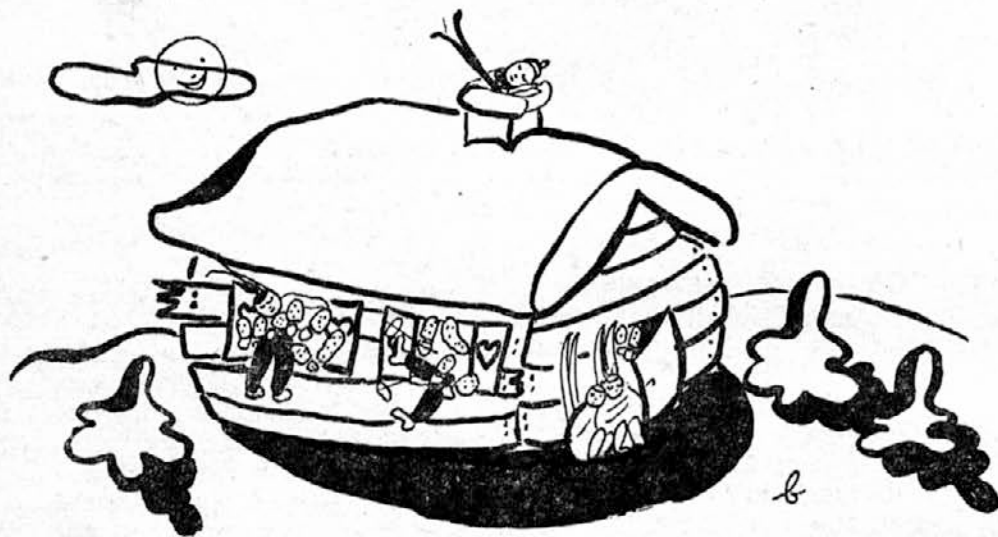
Čital sem v časopisih vremenska poročila s Pohorja (to je bilo še pred tem hudim obiskom snega) in krenil na »izborno« smuko. Gori prišedši pa se mi je nudil porazen prizor: planinska kočica nabito polna, snega pa — po Levstiku — še malo

in dosti ne. Bil sem ob smuko in ob spanje. Da pretiravajo poročila glede vojnih izgub in zmag, razumem in jim odpuščam. Da so me pa zvalili na tanek sneg in v razprodano hišo, jim pa ne morem in ne smem odpustiti.

Tvoj udani in glede gornjega v dno srca zadeti in užaljeni

bivši ljubitelj belega športa.

Bivšemu ljubitelju belega športa

se »Toti list« soglasno pridružuje ter objavlja celó nazorno sliko razprodane in do zadnje špranje nabite planinske kočice. Žal pa zaenkrat ni misliti na povečavo koč, ker so merodajni faktorji mnenja, da jim je v prvi vrsti potreben dober zgled pri postavljanju javnih zaklonišč, stranišč in nove mariborske bolnišnice.

Športna pesem

Življenje nudi razne sorte in najbolj raznolike športe, ki eni nas le razvedrijo, a drugi so le v — polomijo!

Vendar se tudi to dogaja, da enemu kak šport ugaja, dočim gre drugemu šport isti čez jetra včasih in obisti.

Tako se v športu spet izkaže, resnica stara, da ne laže, ki pravi, da lahko škoduje, kar drugim le v korist deluje.

Tako mladinska mnogobrojnost za belo vneto je opojnost, če kdo pijan pa v sneg se zvrne, opojnost vir bo — smrti črne...

Ta smuča v beli se naravi, lahko na glavo se postavi, pa se mu nič ne bo zgodilo, mu šport pač je samó v krepčilo.

A drugi smučke le poduha, že črno godljo brž si skuha, naravnost v bolnico prismsuča, ker nič več cela mu ni buča.

Je prvemu kar cilj življenja, da žoge brcati ne jenja, on nihilizem ta si špoga, da svet ves več mu ni, ko — žoga...

Čim drugi stopi na preprogo zeleno, pa si zlomi nogo, ker partner tak se je napenjal, da žogo — z nogo je zamenjal...

Nekomu šport je le plavalni življenja smoter idealni, na suhem, v zraku in povsodi želi le plavati v — vodi.

Čim drugi vodo pa pogleda, utone brž in je brez sleda, ribarstvu še povrh je v škodo, ker je s seboj — okužil vodo.

Nekomu lov zabaven špas je, ker vsaka krogla gre mu v klasje, čast lovsko drugi s tem rešuje, da zajce — v »Zadrugi« kupuje...

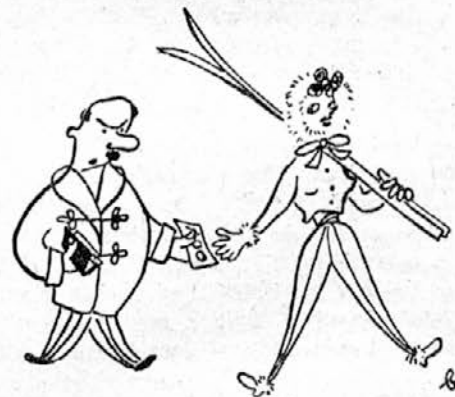
Življenjske enemu le ure tekó za šahovske figure, a drugi le zato šahira, da partner ga lahko matira.

Nekterim šport je vojskovanje, ker je dobičkanosno zanje, a drugim je smrt človečanstva, dokaz sodobnega tlačanstva.

Je enim šport, se poročiti, zakonski jarem v vek nositi, a drugim spet ta športna sreča je isto kot — dosmrtna ječa...

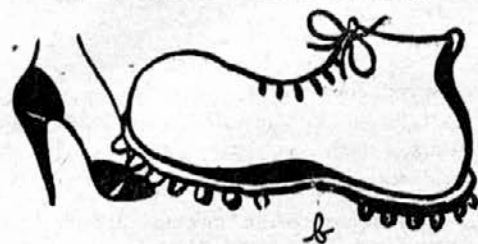
Tako, kot vidimo — življenje le samo športno je vrvenje, zato prekrasnih dni nameče ljudem, še več pa i — nesreče...

ZADNJI POIZKUS

»Na, tu imaš denar, pa se pojdi smučat. Če pa še letos ne dobiš ženin, ne greš nobeno leto več smučat.«

NA PLANINSKEM PLESU

Gojzerica: »Pardon, gospodična!«

ples" v Mariboru in Ljubljani

NA POHORJU

»Spočij se malo,« opominja mama hčerko, ki trenira smuk, »saj si že vsa izmučena.«

»Ah, ne,« vzklikne hčerka, »saj sem večinoma — na tleh.«

SLIKARSKA UMETNOST V PLANINAH

Ne doli v nižavi med
tolpo ljudi,
tukaj v višavi se
umetnost rodi.

PO SVOJI GLAVI

Primarij internega oddelka neke bolnišnice se odpravlja na dopust. Pokliče asistenta in mu pravi: »Gospod doktor, tale človek tu na tretji postelji bo jutri umrl. Mož ima silno zanimiva jetra. Prosim, pripravite mi jih in strdite jih v formalinu, potrebujem jih v študijske svrhe!«

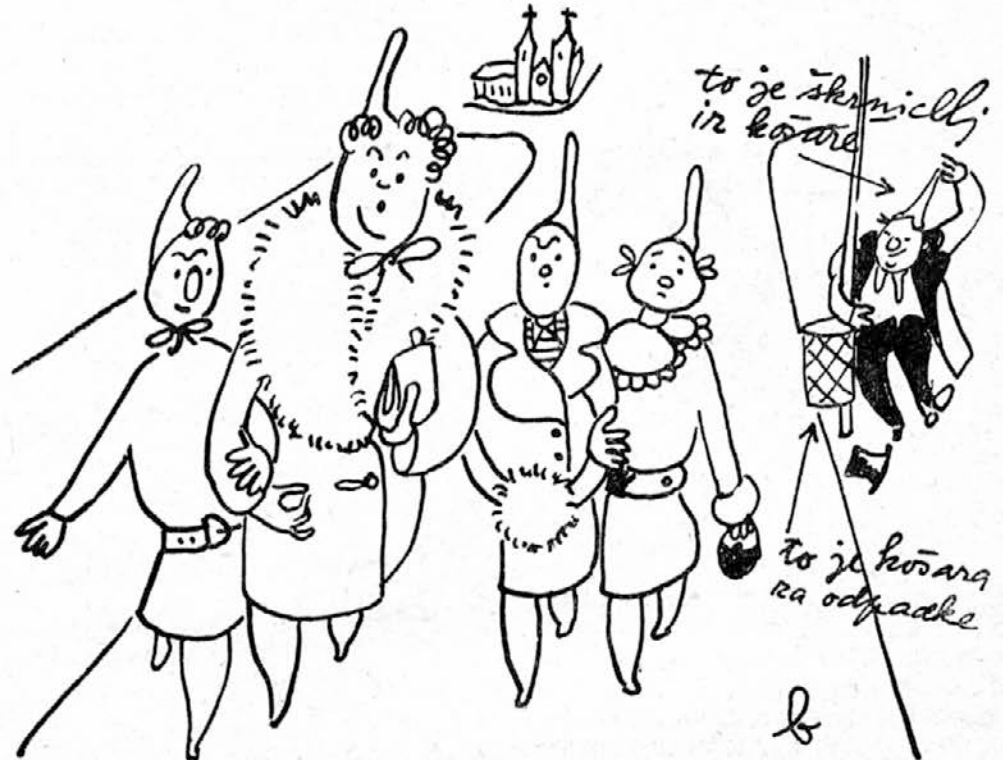
In se odpelje na dopust.

Čez 14 dni se vrne, njegovo prvo vprašanje je: »Gospod asistent, kje so moja jetra?«

Pravi asistent: »Oprostite, gospod primarij, mož še živi!«

»Seveda«, zarobni primarij, »ste ga morali spet zdraviti po svoji glavil!«

Iznajdljivost po prekrokani noči

Gospod (nadelan): »Evo, škarnicelj na glavo, pa sem pokrit po najnovejši modi.«

Praktična iznajdba planincev

Je ples »v prvo nadstropje«, ki se naj bi gojil predvsem na predobro obiskanih planinskih plesnih prireditvah.

KOMBINACIJA SMUČARJA IN PLANINCA

bo hvalevredna novost (če se obnese), ki bo marsikomu zmanjšala izdatke za planinsko garderobo. Proti tej novotariji pa so že vložili protest trgovci s tozadevno robo, s pripombo, da smo itak nevtralni in nam takih skoposti ni treba uganjati.

SMUK

On: »Gospodična, če imate v soboto čas, greva lahko na Pohorje smučat.«

Gospodična molči...

On: »Sneg je izboren. Tereni krušni.«

Gospodična prikima.

On: »Če lahko ostanete preko noči, naročim telefonično sobo.«

Gospodična (zamišljeno): »Prosim, ali naj vzamem smučī s seboj?«

OČETOV SVET

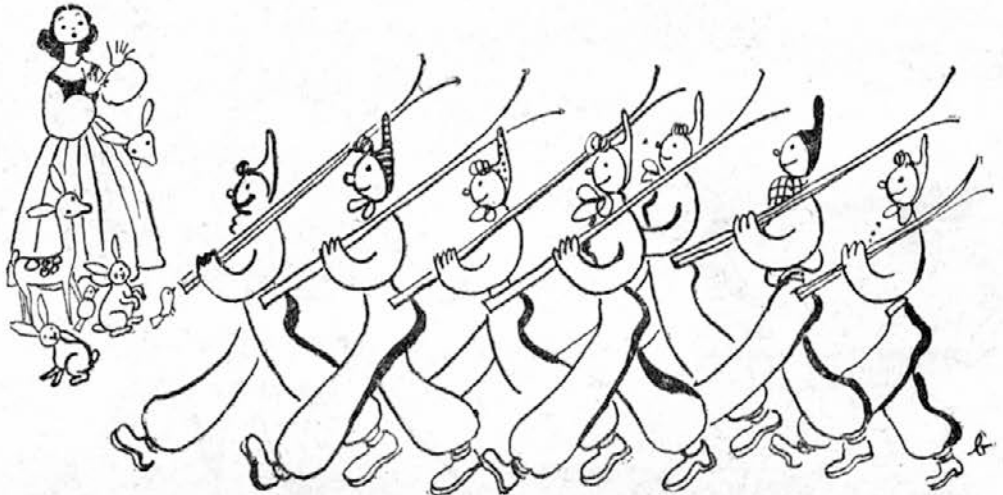
»Zapomni si, sin: Kdar se boš ženil, mora imeti žena dve čednosti: Prvič mora biti tako lepa, da bi jo vzel, čeprav bi ne imela prav nič denarja, in drugič mora biti tako bogata, da bi jo vzel, če bi bila še tako grda!«

UČENJAK

»Zakaj je pa profesorju njegova mlada žena ušla?«

»Ker je rajši proučaval duševno življenje hroščev nego njeno.«

Snegulčica in moderni škratje

Snegulčica: »Kdo bi si mislil, da bodo škratje tako zrastle.«

OD RAZNIH ŠPORTOV

1. II. 1940. Šolska naloga. D. Goflja.

»Mens zana in porkore zano« poje eni jako ugledni Rimljanski predgovor. F mili domači Govorici bi taisti predgovor takole na svitlo dal: »Kakoršno telo — takoršni mozeg.« Vendar ga tudi Rimljanski, kakor tudi slovenski Predgovori fčasih pošteno kidajo, kajti se ne vjemajo s Dejanskim stanjem. Kajti, — da se povrnem f okrilje navedenega Predgovora, ni zmeraj duh takšni, kakoršno je telo. Če moraš egzempli kavza pod pritiskom Razmer fčasih meriti mariborsko ali tudi kako drugo vele mestno Promenado, srečuješ večkrat naravnost grškoro-rimsko klasično lepa Telesa, pa dobiš precej kurjo Polt f možganih ali pa tako vročino, da meriš 50 stopinj Celzijusa f senci. Fčasih je Telo dva metra visoko, Duh pa silno nizki, fčasih Telo dehti, Duh pa smrdi. Ali pa postavim cankarjevega Ivana: če bi posedoval takšni duh, kot je mel Telo, bi pomenil za literaturo to, kar pobreški Prezident za razvoj Astronomije.

Tako vidimo, da Telo ne dobavlja vedno neoporečenega duha, vendar pa moramo lojalno priznati, da je možno iz klaverne Telesnosti doseči še kolikor toliko reprezentativno Telo in ž Njim f zvezi (f zmislu recitiranega predgovora) še nekakšni zdravi Duh. To je možno doseči z Krepljenjem in

f vrsti raznih Krepilnih sredstev zavzema Predsedniško mesto — šport.

Šport je zato krepilno Sredstvo, ker radi Njega marsikatera žival — krepje. Fčasi tudi kakšni človek. Športof je več, ko kaplic f morju ali pa Oštarij f mariboru. Kar začnimo po Abecednem redu z Zimo.

Komaj nasuje Nebeški mlinar mularce po štadijonih, učilnicah in drugih športnih Prostorih, že se porodi beli sneg in pokriva oštarije, cerkve in druge slovenske Značilnosti. Tedaj se zbudi f človeku smučarska, drsalna in padalna Žilica in ž njo tozadevni športi. Zlasti priljubljen in modern je smučarski šport. Ljubijo ga isa bitja, zlasti Krojači, ki jim je smučanje f zimskih dnevih vir dohodkof, ker morajo izdelovati smučarske Trese za vse vrste človekof; za dojenčke, triletne embrije, učence, dijake, gospe, dame in stare mame. In je še čudno, da ne oblačijo tudi cuckof f smučarski kroj. Zanimivo je tudi, da je na Primer samo f mariboru desetkrat več smučarskih krojev, kot pa smučk... Jako lepo je tudi gojiti drsalni šport. Te ga goji zlasti šoloobvezna Mladina po Cestah in pločnikih. Tako nam ustvarja Mladina na navedenih krajih jako odlična in reprezentativna Drsališča, na katerih potem goji odrasli Rod — padalni šport, ki je tembolj učinkovit, čimbolj je Drsališče gladko in drsalec neroden. F Zvezī s tem športom je razlagati tudi Prenapolnjenost bolnic. Vendar so tudi človeki, ki goje padalni šport in se jim spodrsne tudi

na drugih poljih, kot n. pr. f Politiki, Tiblomaciji itd. Zima pozna tudi plesalni šport, ki se pa goji uradno samo do Pepelnice, kar je tudi popolnoma razumljivo, ker je po pepelu jako težko izvajati plesne Točke. Ples je jako priljubljen šport in ima raz različnejše oblike. — Najnovejši ples je bumsta-dra: dva različna spola se najprej plosketa po rokah, potem po kolenih ali po zadnjici, potem se pa zavrtita. Pa ne vem, če je to za ta Ples primerno. Morja bi zanj bolj odgovarjalo, da bi se človek namesto po rokah in kolenih, plosknil po buči. Z tem bi bil omenjeni Ples bolj simbolično označen. Za javno izvajanje plesomanije je iznajdljivi človeški Rod f pridobitne svrhe izorganiziral nekakšno zmes Menažerije in Norišnice, ki se ji pravi ples, bal, venček ali domača zabava (f kranjščini tudi »Kuzl-bal«). Seveda se Slovenci tudi na plesnem Torišču jako uspešno ločujemo in to po nacionalizmu, poklicu in morski Višini. Tako dobimo na ta način na podlagi nacionalistične avtonomije primorske, kranjske, prleške in plese f cirilici, na podlagi poklicne delitve natakarske, mesarske, britske in policijske plese (brez policijske urel), morska višina pa je merodajna za jadranski ples, razne Benečanske noči in za planinski Ples, ki je prvi Ples, kar se tiče demokratičnosti f vseh ozirih. Ker je tako jako zelo demokratičen, ni na njem videti skoro nič — Demokratof...

Čim nastopi Pomlad zelena, pa zažive

V LETOŠNJEM LETU

so izjemoma dovoljeni razni prestopki, ker je prestopno leto. Tisti, ki si bodo dovoljevali take prestopke, da ne bo zanje zvedela roka pravice, ne bodo za prestopke v prestopnem letu niti na odgovor poklicani, še manj pa kaznovani.

SPORT IN AKADEMIJA

Golman Žogöbrsky: »Hm, naša akademija! Magari da imenujejo za člane učenjake, pesnike, slikarje in take za življenjski razmah in tujski promet precej nepotrebne ljudi, a da niso našli mesta niti za enega prominentnega sportnika, to je obupno in naravnost sramota za celo deželo.«

Nurminović: »Kar je pa še bolj neumljivo je to, da našo akademijo posnemajo vse akademije celega sveta, menda celo — finska!«

V PREDGOVORU

neke knjige berem sledeče:

Ker je ta drugi del knjige le nadaljevanje prvega dela, velja predgovor prvega dela tudi za drugi del. Medtem, ko je bil prvi del že enkrat predelan ter izdan v drugi izdaji, je ta izdaja drugega dela prva, ako ne računamo onih prvih zvezkov drugega dela, ki so bili takoj s prvim delom izdani.

drugi šport. Na primer Lofski. Tam streljajo na fazane, Peteline, zajce in fčasih tudi na kakšnega Gonjača. Lofski šport je zlasti priljubljen med zakonskimi možmi, kot pretveza za izpolnjevanje izvenzakonskih dolžnosti. Na takšnem lovu je vse, kar se ustrelji, potem le kakšen — kozel... Lep šport, ki pa je prafzapraf bolj Preizkušnja žifcef, kot pa šport, je ribarenje. Zgodi se fčasi pri kakšnem Ribiču, da gre preje kakšna Država po gobe, preden prime kakšna riba. Sem prištevamo tudi volilne kandidate in Tip-lomate, ker tudi ribarijo. F kalnem namreč...

Poletje otvarja Turistični, kopalni in plavalni šport, ki fsak za sebe terja svoje žrtve financijelne, pa tudi Smertne. Jako je f modi kopalni in plavalni šport, ker je Turizem jako težko dostopen. Na gore je treba namreč lastnonožno hoditi ali plezati, zlasti zdaj, ko je pohorska Vzpenjača postala — planinska kočja... Zato pa cvete kopalni in plavalni šport, zlasti ker je tudi, kar se kostumof tiče, jako poceni. F zadnjem času zadostuje na Primer za ženski kopalni kostum že borih 20 centimetrof blaga in če bi morali monafakturisti in drugi Krojači od tega živeti, bi morali s svojimi Škarjami napraviti Samomor, kot kakšni škorpjion. In če bo šlo zmanjševanje kopalnih oblek tako naprej, sploh blaga počasi ne bo treba, temveč bo zadostovalo kakšno figovo Pero in tedaj bo človeštvo tam, kjer je bilo v začetku sveta, namreč — f raj.

KULTURNI OCVRKI

PROFESOR KLEPEC

Doktor Ferdo ga je sklepal,
doktor Kret ga je zrežiral,
Gregorin mu dušo vdihnil,
Cesar ga previzitiral,
Bibijana zapeljala,
Borko je pa oponiral.

KARLA BULOVČEVA

Kulturna kronika ne sme
samo brezbrizno mimo nje,
saj čakali smo dokaj let,
da nam razstavila je spet.

Njen mož hudo se je zjezil,
ker Čiro ni ji pokadil,
imeli spet smo nov škandal,
kulturni svet se je hahljal.

KRISALDINA

Kultura naša ni od muh,
sam mariborski Golouh,
ki ga rodil je lepi Trst,
slavil bo nove igre krst.

PTUJSKA TONETA

(Ingolič in Šifrar)

S »Sirotami« obogatel
je prvi gledališče,
je tudi drugi poskrbel,
da z igro nas obišče.

ZDRAVNIŠKA

Zdravnik: »Petdeset dinarjev, prosim. Toda rečem vam, prav v zadnjem trenutku ste me pustili poklicati.«

Bolnik: »Tako nujno ste potrebovali denar, gospod doktor?«

UKREP

»Na tej brvi se bo prav gotovo v kratkem kdo ponesrečil, če ne boste nič ukrepili! Ali ste že morda kaj napravili?«

»O že! Znamenje je že naslikano, samo ime bo treba vanj zapisati!«

SREČEN PAR

A: »Midva z ženo živiva v najlepši slogi!«

B: »Res?«

A: »Res. Ona vidi samo moje napake, jaz pa samo njene.«

KRITIKA

»Ali se Vam ne zdi, da ta dama s čustvom poje?«

»Bežite, bežite! Ko bi imela kaj čustva, ne bi pela!«

NEHVALEŽNEŠ

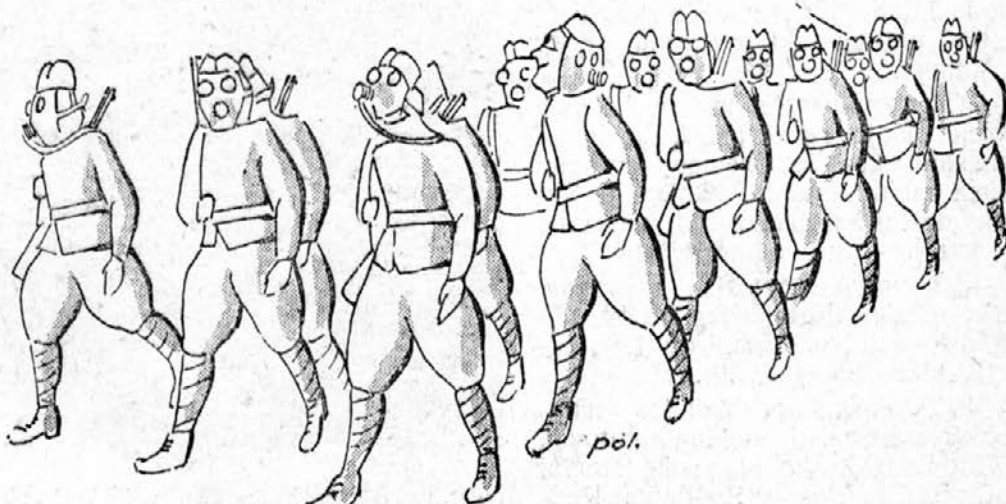
Žena (strupeno): »Sram te bodi, ki mi vedno očitaš, da nisem nič imela! Kdo ti je pa toliko pridobil, odkar sva poročena, ko jaz!... Kdo te je odvadil kaditi, kdo te je odvadil piti, kdo te je odvadil kvaritati, aá?«

DIALOG

Tone: »Tako sem se zaljubil v Miciko, da pozabim v njeni navzočnosti na vse.«
Mirko: »Tako? Tudi na svoje slabe izkušnje z ženskami?«

Dva škota sta kupila skupno avtoBUS. Eden naj bi šofiral, drugi bi naj pobiral od potnikov vozarino. Tretji dan je moral iti šofer k zdravniku. Vrat mu je bil namreč obrnjen tako, da revež ni mogel več gledati naprej.

Vojaška popevka

Pa moj fantič se izmed vseh spozna,
ker narobe, -robe masko ima.

— Nametlo je snega, da bo zmanjkalo brezposelnih za njegovo kidanje. Koristen je za zemljo in za izgovor, da radi njega ni — premo-ga...

— Zamorec je nastopil v gledališču in v »Grajski kavarni«. Značilno za našo kulturnost je, da je imel večji odziv oni v — kavarni...

— »Poslednji Rimljan« se je hotel predstaviti mariborskemu gledališkemu občinstvu. Toda ž njim v zvezi je bil — mrak in zato poslednjega Rimljana ni bilo videti...

— Pri »Novem svetu« v Jurčičevi ulici se zbirajo duhovni krivci simfoničnih koncertov. Tam se je rodila tudi »Moja domovina«. Zato bo prihodnji koncert »Iz — Novega sveta«. Avtor tega sveta pa je Dvořak. (Da ne bi kdo mislil, da mogoče Po-vodnik).

— Neki mariborski književnik se je bil ponudil nekemu kinematografu za sestavljalca — slovenskih — reklam in lepakov. To bi bil opravljal brez plačila za nekaj prostih vstopnic vsak mesec. Tega sicer ni dosegel, pač pa je čitati poslednje dni na nekih lepakah: »Humor za počit!« To je res za počit. In sicer obo-je: slovenščina in tisti, ki se je na tak način ž njo skregal. Pravzaprav je poslednji še bolj »za počit!«

— Akademski četrt se vse bolj opaža pri prihajanju občinstva na gledališke predstave in koncerte. Ta reč je silno neakademična...

— Pri simfoniji »Ma vlast« je neki odstavek tudi reka Vltava. Sredi mariborskega koncerta te simfonije pa je kljub neznosnemu mrazu neki goslač kar en takt prezgodaj skočil v Vltavo...

— Ker zmanjkuje surovin, bo mila vedno manj. To se pravi, da bomo umazani, ker je premalo surovin. Zlasti za mariborsko okolico je veljalo doslej baš nasprotno: umazana je, ker je — preveč surovin!

— Kavarno »Astorio« prevzame baje »Bač'a«. Natakarjev bo 29, ob-isk 99 odstoten, časopisov 129, po-licijska ura pa ob 2.59!...

— Tezenska opazovalnica, nam-reč vremenska, je onidan ugotovila v Radvanju finski mraz: 40° stoninj pod ničlo. In sicer v Spodnjem Radvanju 20° in v Zgornjem Radvanju 20°...

Sambo in rakija

artist in senzacija Maribora, ki ima nevenljive zasluge pri uničevanju pi-ve in »rakije«. Toplo ga priporoča-mo vsem, ki bi imeli radi prazne so-de za novo polnitev.

NEVAREN POSKUS

»Torej, tisto lepo mesto, ki si ga imela, si že spet zapustila?«

»Sem ga! Pomisli nesramnost te gospo-de! Da bi me skušali, so mi položili 100 din pod preprogo!«

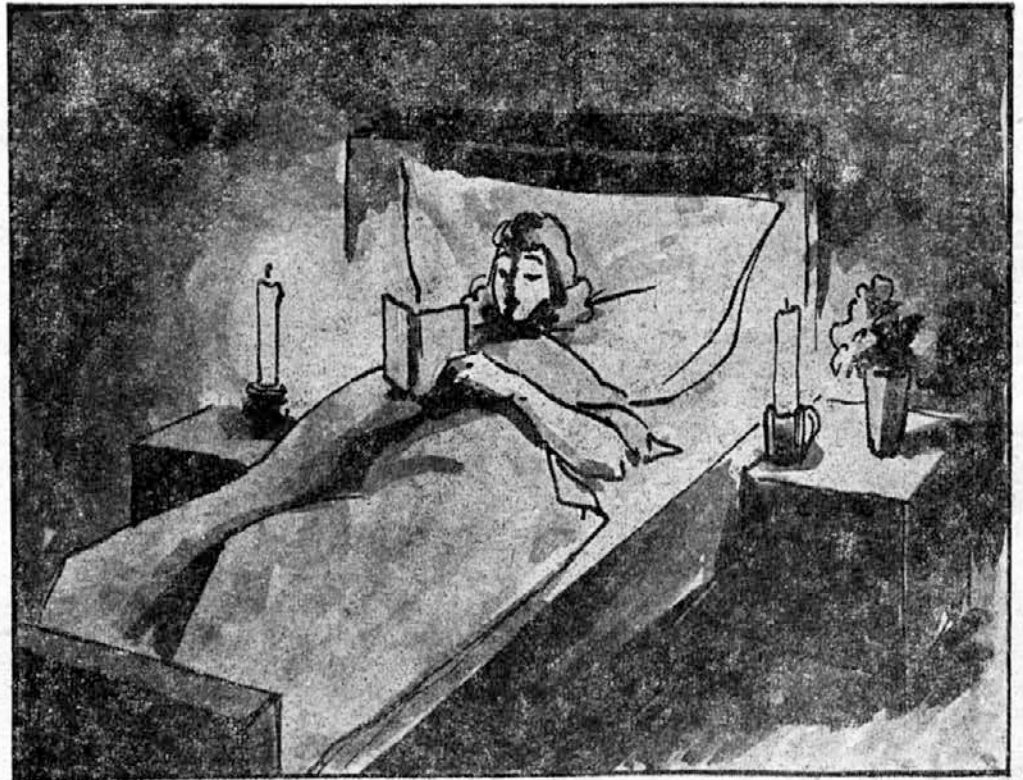
»In ta dvom nad tvojo poštenostjo te je tako užalil, da si takoj vse pustila?«

»E, kaj, na lim sem šla!«

VSEM, KI ZMRZUJEJO!

Ne preklinjajte mraza in snega! Ne bodite tako mehkužni! Letošnje preobilje snega nam je poslalo nebo iz simpatij do severnih junakov. Pa diplomati so ga naročili. Ne gre jim vsepovsod po sreči, pa hočejo pridobiti na času. Pomlad je takorekoč pred durmi. In za pomlad ves syet pripoveduje, da bo bolj zaropotalo kakor pa ropota na zapadni fronti. Dobro ropotanje pripravijo diploma-ti. Da bo ropotalo, je pa napovedal sam Štefan Štrigelj in temu lahko verjamemo. Torej je sneg diplomatska igra. Dokler se ne staja, se ni bati hudega in čim več ga bo, tem pozneje se bo štajal, tem delj ne bo pomladi in pomladnega ropotanja. Vidite, zakaj je nebo naklonilo člo-veštvu toliko beline. Daje mu časa za premislek; preden bo zmanjkalo snega, se človeštvo lahko premisli in se pobota. Če pa tega ne stori, je sneg tudi zato dober, da bo dosti vode, kajti ko botra Smrt opravi svoj posel, bo treba mater zemljo dobro oprati.

Je-li ta oseba mirno za vekomaj zaspala?

Ne! Tako berejo in študirajo danes naše učiteljice na deželi, kjer ni elektrike, petroleja pa tudi za drag denar ni dobiti. — Nekaj bo vsekakor treba ukreniti. Kaj? Počakati, da bodo dnevi daljši.

Iz Kranja

NEMO POETA IN PATRIA!

Odpove svoj glas raskavi
pevec naš in Kranjcem javi:
»Pel zastonj sem dosti časa,
zdaj je konec — prazna kasa!

Ohcet, krst, pogreb in bile,
dež in sneg, bilo ni sile,
pustil kaso sem odprto,
s petjem dvignil dušo strto!

Danes pa penzjon zahtevam!
Kdor pa hoče, da prepevam,
ta naj rento mi nakaže,
da se čist — v nebesa zmaže!

VSİ KRAJČANI

so silno radovedni, kaj se bo zgodilo, ko bo smrt vzela prvega imovitega moža, čigar pogreb bo vrgel vsaj tisoč pogrebcev. S pogrebom bodo morali začeti že navsezgodaj, da bo do večera končan. Pri kranjskih pogrebnih gre resnično tako kakor navadno pišejo, da je pokojnik nastopil svojo poslednjo pot. Pri nas mora pokojnik res sam čez most in ko prestane trdo preizkušnjo, se spusti po deset pogrebcev za njim in ko so ti srečno čez, pa spet deset. Morda upeljemo za pogrebe novo modo in se splošno proslavimo!

VEČERNI VZDIH

Prelepa je trnovska fara,
a lep je tudi kranjski zvon,
ne bom v Trnovo se preselil,
skrbel bom tu za dober lon.

NAJBOLJŠI ODJEMALCI

parfuma niso v Kranju ženske, pardon, dame, temveč moški, pardon, gospodje! Nekateri se tako okusno neparfumirajo, da zajci na lovu pred njimi beže, zato jih pa srne, ki so nežne kakor kranjske dame, tem rajši počakajo. S srnami je pa tako: vse so ženskega spola, vendar je med njimi ta razlika, da so ene iz domačega revirja, druge pa iz tujega. Na take je bolj prijetno pritisniti petelina.

Izpod Karavank

ODPRTO PISMO

Predragi Štefan Štrigelj,

kar priznaj, da te je zadnjič, ko si pisal iz Kroepe, precej zaneslo. Dvoje je gotovo: 1. »Totega lista« vsega ne prečitaš, sicer bi vedel, da ima razen novic izpod Karavank še posebna poročila iz centra Gorenjske, lepega Kranja; pa včasih iz Bohinja, Bleda itd. 2. Nič prav ne veš, kaj spada pod Karavanke. Kropa gotovo ne! Ta je pod Jelovco in vsi Gorenjci veemo, da nekje na koncu sveta! Sicer bi bilo pa kaj tvegano obdela-

vati Kroparje tako nemilo kakor si »Toti list« privošči Jeseničane. Vendar v rubriki »Izpod Karavank« pride na svitlo tudi kaj iz Radovljice, Lesc, Koroške Bele. Kakor se pač oglašajo iz raznih krajev. Res, Jeseničan ima najdaljši jezik! Le včasih, če hoče tako gospod tiskarski Škrat, mu zanese kakšno stvar v drugo kolono. Edino Tržičani bi se zaradi zapostavljanja lahko pritožili. Pa kaj, ko nihče ne upa z nobeno novico na dan! V Karavankah je najbolj priljubljena Golica in pod njo so Jesenice, najvišji je pa Stol in pod njim je Koroška Bela. — Dragi Štefan, tisto o kratkem kozjem repu prihrani za drugo priliko in na Jesenice se kaj prikaži. Dobiš me pri Dalmatincu, pa tudi v kavarni lahko povprašaš zame, le preveč sumljivo se ne obnašaj, da te ne bodo imeli za — Haceta.

Pozdrav Tebi in vsem Kroparkam!

Tvoj sotrpin iz »Totega lista«.

JAVORNIŠKI MOST

z veliko vneto gradijo v — časopisih.

VISOKA POČASTITEV

Odbor za Olimpijado 1940 je zvedel za silni uspeh jeseniške zimske olimpijade. Ker je sam v velikih škripcih, se je obrnil na jeseniške strokovnjake in zaprosil gospoda Cerarja, da prevzame vodstvo svetovne olimpijade, ker je jeseniška pod njegovim tehničnim vodstvom tako dobro uspela.

KOVINARJI

ugibajo, kateri gospod je dal na razpolago uredništvu »Tovarniškega Vestnika« golo damo iz svojega arhiva. Slovenska dekleta navadno ne hodijo taka k fotografu, kar se pa lepote tiče, pa vedo, da je ni brez moke. Dober kruhek in močnata jed lepoti nič ne škodita. (Da se ne bodo čitatelji motili, povemo, da slika ni cela, ampak poševno prirezana in je zato tem več ugibanja.)

ŠTEFIČKOV MAKSL

je čital v naših časopisih o Angležih, ki pravijo, da se bo sedanja vojna vodila na življenje in smrt, pa je kihnil in vzkliknil:

»Hudirja, še vsaka vojna je bila na življenje in smrt! Eni so ostali pri življenju, druge so pa pobili.«

Iz Ruš

PREPIS

Da bi gospode ne dušilo,
so naredili gesto milo,
so akcij nekaj ven pobrali,
in druge zopet noter dali.

Kinč nebeški

Vsi smo beli kakor Finci
in korajžni, da je kaj!
Eno vemo, da pozimi
Bled nebeški ni več raj.
Za premnoge ni nikoli,
če pa pridejo nazaj
gosti mili, sladke punčke,
bo prijetno kot le kdaj!

Bohinjska

Smučke so pele,
snegá je dovolj,
so punce vesele,
četudi pokolj
to letošnjo zimo
je v modo prišel,
Bohinja gotovo
ne bo še zajel.
Bohinjke možile
se bodo sedaj,
v predpustu dekleta
naj pridejo v kraj.
Če ženin ne pride,
ker ozka je gaz,
naj pazi dekle,
da ne vzame je plaz!

RAZUMLJIVO

— Kako da imajo lokomotive take zamude.

— Ker so ženskega spola! Kdaj je pa še prišla ženska točno ob določenem času na mesto?

NERAZUMLJIVO

»Čevljar tukaj zraven nas na oglu, je napovedal konkurz. Da ta človek ni mogel obstati, mi je res nerazumljivo!«

»Ali je imel toliko dela?«

»Lepo Vas prosim — samo mi smo mu dva tisoč dinarjev dolžni!«

POKLIC JE PREMENIL

»Veš s službami ni nič. Zato sem začel trgovati s pohištvo.«

»Res?? — Pa si že kaj prodal?«

»Seveda! Svoje pohištvo že vse.«

Hrabri Popaj in velikan

Biti se s tem velikanom
za Popaja ni igrača.

Krepko pa pomaga v borbi
mu prijateljev špinača.

KADILKA

»Kadar obiščem Emo jo najdem vedno ovito v dim dragih cigaret.«

»Ali nima nič drugega na sebi?«

PRIVLAČNOST

Neko izobraževalno društvo v Sloveniji se je začelo baviti tudi s predstavami. V društveni dvorani so postavili oder, kjer

so imeli vsak večer gledališke skušnje za prvo predstavo »Genovefe«.

Na dan predstave je bila dvorana nabito polna.

»Kako pa to, da je pri vas gledališče tako strašno polno?« vpraša tujec, ki ni poznal razmer.

»Veste,« mu odvrne domačin, »županova koza nastopi kot košuta.«

Gospa Lily, njeni živci in smučarija

Človek je živo bitje. V inventar živega človeškega bitja spadajo tudi živci. Živcev imamo več kategorij; dobre, slabe itd. Imamo ljudi z občutljivimi živci, ljudi z visoko občutljivimi živci, ljudi s skrajno občutljivimi živci in končno ljudi brez živcev. Želim, da bi bralci te zgodbe spadali v zadnjo kategorijo.

Gospa Lily pa je spadala žal h kategoriji skrajno občutljivih živcev. Sama je o sebi pravila, da je »izredno senzibilne narave«. Ko je popila in pogoltnila vse tekočine in praške proti slabim živcem — in teh je zelo mnogo — je postala že tako »senzibilna«, da je dobila živčni šok, če ji je muha pribrenčala mimo ušesa. Da, taka reva je bila.

S takimi živci obremenjena je šla nekoč k hišniku v kletno stanovanje; spodaj je bil tak ropot, da ga njena »senzibilnost« ni prenesla. Vstopila je.

Hišnik je sedel za mizo in čital časnik. Pes v kotu je lajal, triletni Pepček je kričal, kolikor so mu glasilke dopuščale, kanarček je žvrgolel, šestletni Janezek je trobil na trobento, radio je nad vse glasno igral in

mleko je pravkar prekipelo. Hišnik pa je sedel mirno za mizo in čital svoj časnik.

Gospa Lily si je zatisnila ušesa in omanila na prvi stol. »Za božjo voljo, ali nimate živcev?«

»Prosim? — Ne, pri nas zelo pazimo na čisto stanovanje. Niti bolh nimamo, kaj šele — no, kako ste že rekli?«

»Živci!« je obupno vzdihnila gospa Lily. »Vsak človek ima vendar živce. Potrebujem jih za gledanje, slišanje, občutenje...«

»A, tako! Potem jih pa že imam, Vidim dobro in slišim tudi.«

»Niste me razumeli. Mislim one živce, ki ... Prosim Vas, kako je mogoče v takem hrušču čitati časnik?«

»Zakaj pa ne? Tako zanimiv roman? Ali naj ga vam posodim? Vsak dan si ga izrežem in shranjujem.«

»Vprašati sem vas hotela, če vam ta hrušč, šunder, ropot ne gre na živce?«

»Ja, sedaj vas razumem! Vi mislite živce, ki jih ima boljša gospoda. Ne, takih živcev pa nimam. Mogoče mi pa tudi koristi, da grem vsako zimo domov na Gorenjsko v Zadnjo vas k bratu in potem se ves čas smučam in — — —«

Hišnik je začudeno pogledal, kajti gospa Lily ni več sedela poleg njega.

UREN PREMISLEK

Abeles priteče stokajoč in daveč se k posebnemu zdravniku za bolezi v vratu in nosu — ribja koščica se mu je v vratu zateknila. »Gospod doktor,« jadicuje, »pomagajte mi, rešite me — dam Vam, kolikor hočete!«

Po polurni operaciji je koščica odstranjena in Abeles vpraša, koliko je dolžan.

»Sto dinarjev,« reče zdravnik.

»Kaj, sto dinarjev? Za ta denar dobim najmanj pet porcij rib!«

IZ ŠOLE

»Poldek, zakaj si spet prepozno prišel v šolo?«

»Oče me je potreboval, gospod učitelj!«

»Saj bi bil lahko koga drugega potreboval!«

»Ne, me je tepel!«

Hudega mraza

se obvarujete tudi v novem letu na ta način, da si oskrbite dovolj drv in kuriva. Poceni in takoj Vam ga dostavlja tvrdka

BRANKO MEJOVŠEK

trgovina s kurivom

MARIBOR, Kneza Kocija ul. 13
Tel. 24-57

PODRUŽNICA: Aleksandrova c.

Pač pa je sedela eno uro pozneje v vlaku in se peljala na Gorenjsko. Da ji to ni prej prišlo na misel!

V Zadnji vasi ni ne hotelov ne zdravilišč in to je dobro in blagodejno za živce. Samo gostilna »Pri zlati goski« je tam in smučarski tečaj, ki ga vodi hišnikov brat. Ta smučarski tečaj je vedno posečal en učenec: gostilničarjev sinček. Sedaj se je gospa Lily takoj prijavila.

»Njen »trener« jo je začudeno pogledal: »Kje pa imate smučič?«

Gospa Lily se je stresla. Joj, spet ti živci! Kako je le mogla glavno pozabiti? Oddala je telegram in drugi dan je imela nove smučiči, krasne smučiči, in moderno smučarsko obleko: zlikane hlače, jopič, pulover in kapuca. Joj, kako lepa bo! S smučmi se je javila svojemu učitelju.

Ta je bil kmečki fant, za Janeza so ga krstili in živcev ni imel. Bil ga je sam mir in flegma.

»No, gospod Janez, kako je treba pritrditi smučič?«

Z angelsko potrpežljivostjo jo je poučeval pol ure in pet minut v tej umetnosti. Ker pa je bilo to le pretežko zanjo, ji je sam pripel smučiči.

UGODNOST

Sodnik: »Torej Vi, Kovač, ste rekli Mlakarju 'bik'. Vi Mlakar ste rekli Kovaču 'osel'. Najbolje je, da prekličeta vsak svojo žalitev in se poravnata. Sta zadovoljna?«

Mlakar: »Jaz ne, gospod sodnik!«

Sodnik: »Gromska strela, zakaj pa ne?«

Mlakar: »Zato, ker je potem Mlakar na dobičku!«

MED PRIJATELJICAMI

»Profesorica je pa res zoprna ženska — o vsakem človeku ve kaj slabega povedati!«

»Kajne?... Ure in ure bi jo človek poslušal!«

NA KONCERTU

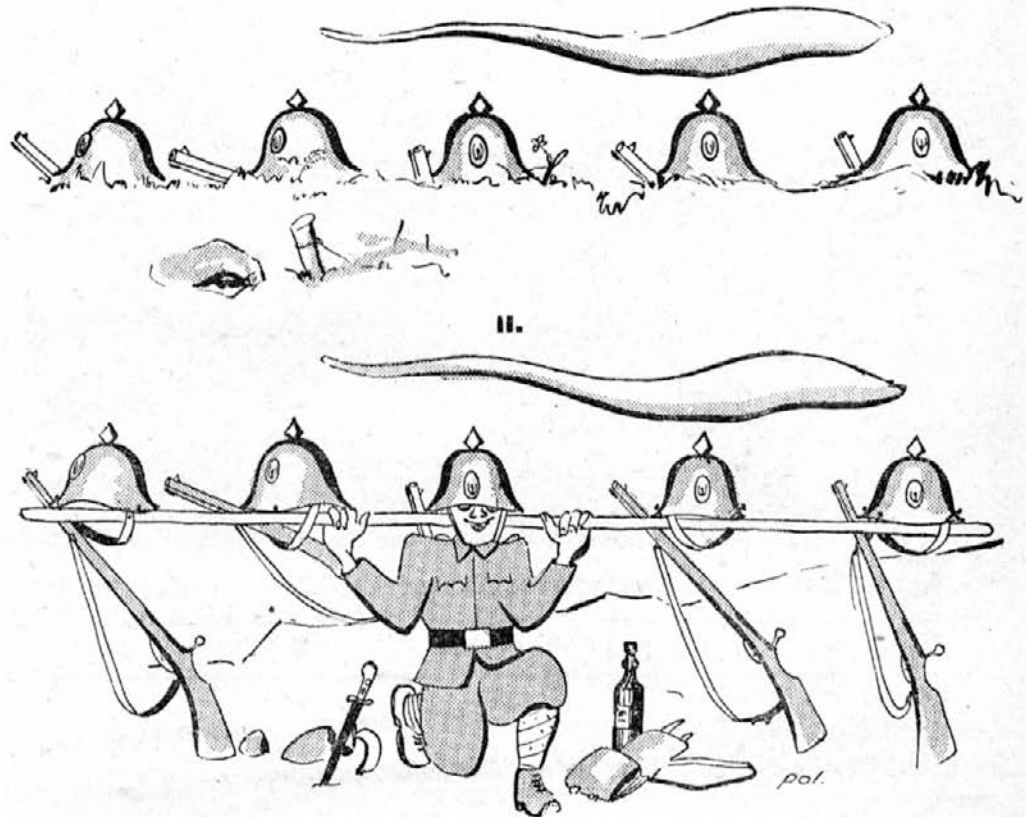
Ona: »Zakaj pa ta pevká kadar poje stalno zapira oči?«

On: »Menda ne more gledati, kako občinstvo trpi.«

NE VE, KAJ GOVORI

Novopečeni papa se je hvalil: »Kaj takega si ne bi mislil. Naš fantè ima šele 9 mesecev, pa mi že čisto jasno pravi: Ata, ata.« Nekdo od navzočih pripomni: »To pač ni nič čudnega, kako naj tako majhno detece ve, kaj govori?«

Praktičen frontni izum

Gospodinja! Tudi Vi boste pekli predpusne krape. Vse kar je Vam za nje potrebno, dobite pri

Ivan Lah - Maribor, Glavni trg 10

Telefon 25-03

SPECERIJA - KOLONIALE - DELIKATESE

Telefon 25-03

Nato je začela smučarska kariera gospe Lily. Storila je prvi korak. Bolestno je zastokala: »Moj Bog, tega ne prenesem! Teга ne prenesem!«

»No, kaj pa je?« je vprašal Janez mirno.

»Smuči škripljejo v snegu. To je grozno! Teга ne prenesem!«

»Presneta koza,« si je mislil Janez in že hotel zarobantiti. Pa si je premislil, segel v žep in gospej Lily z vato zamašil ušesa. »Veste, sneg je malo zmrazil, pa škripa. Boste že oprostili.« Priklonil se je pri tem kakor kavalir v mestu.

»Sneg je tako strašno bel. Oči me bolijo. Oslepela bom,« je nenadoma zavriščala gospa Lily.

Janez ji je nataknil zelena očala. Poprj pa je pogoltnil krepko kletvico, za kar so dobili plačilo v večnosti.

»Ali mi pristoja? Kot strašilo bi ne hotela biti!«

»Čim manj se te vidi, lepša si,« je namrmral, naglas pa ji zakričal v vatirano tihoto: »Lepi ste, lepi!«

To je nekoliko pomirilo njeno senzibilno naravo in gospa Lily je storila drugi korak. Janez si je oddahnil.

Mimo je priletela vrana in zakrakala, zakrakala tako glasno, da jo je tudi gospa Lily

čula skozi vato. Stresla se je in izjavila, da ob takih grozljivih glasovih ne more smučati.

Gospa Lily je storila tretji korak. Zmanjkalo ji je tal in ležala je v snegu. Presunljivo in srce pretresajoče je zakričala ter krilila s svojimi štirimi okončinami okoli sebe. Janez ji je 23 krat povedal, kako naj vstane, potem je opustil pouk in jo dvignil.

Gospa Lily je spet občutila svojo senzibilno naravo. Skrbno si je očistila novo smučarsko obleko, pri tem pa je prišla v nehoteno gibanje in že je drsela po bregu navzdol. Nogi sta se ji skregali; ena je hotela na sever, druga na jug. Končno sta se odločili za kompromis in v širokem raznoženju je gospa Lily pristala v belem snegu. Bila je živčno uničena, Janez pa — po njeni izjavi — kmečko teslo, ki je vsega krivo.

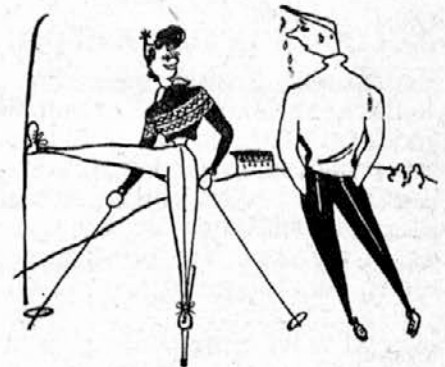
Drugi dan je bila bolna. Izvila si je mezinca na levi nogi. Zdravnik, ki so ga poklicali, ni nič opazil. »Podeželski zdravniki so sploh tepci!«

Tretji dan je stopala gospa Lily na smučeh triinpolkrat okoli krème. — Ostali del dneva je bil izpolnjen s fotografiranjem. — V pomanjkanju kavalirjev je moral Janez fotografirati milostljivo 32 krat. Zvečer so se mu prvič v življenju tresle roke.

Ostalih štirinajst dni je Janez krvavi pot

potil. — Gospa Lily je napredovala, tudi z majhnih gričkov se je že upala spustiti, če pa je padla, je bil gotovo Janez kriv. —

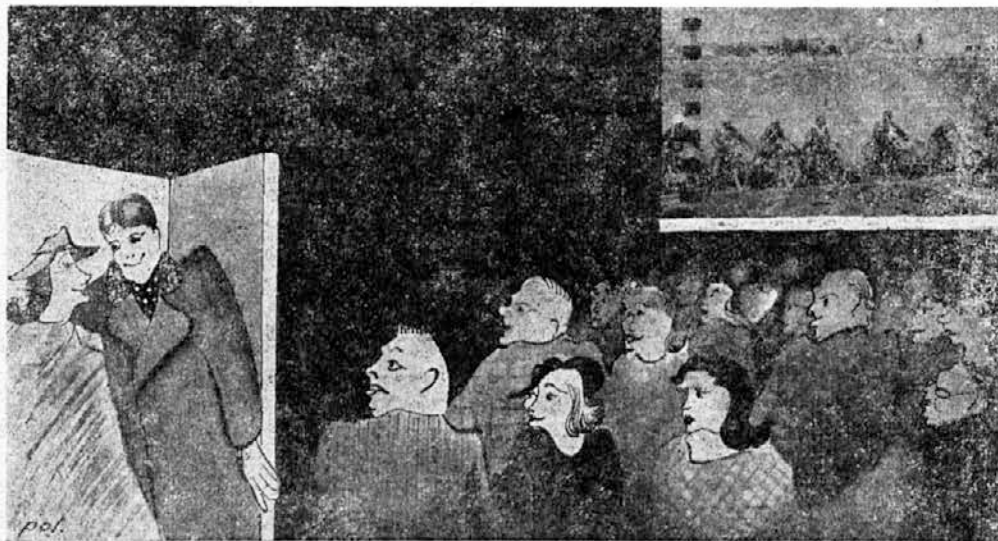
Janez je stisnil pesti in se spomnil na nedeljsko pridigo o samopremagovanju. — Vrana pa je bila usmiljena ter je odletela. Gospa Lily se je vedno boljše počutila. Smučati se sicer ni naučila — tisto njeno drsanje s smučmi ni tega imena vredno —

toda dobila je živce, zdrave, železne živce. Pisala je domov, da je prvič v življenju vesela, zdrava in da ima živce ko vrvi.

Medtem je Janez sedel v kuhinji in ko naj izječjal krčmarju: »Veš kaj, Miha, poišči si novega smučarskega učitelja. Moji živci so hin!«

Kino „Fajmut“ v Žerjavu

ima, kakor nam poročajo, edinstvene obiskovalce, ki sicer plačajo vstopnino, ne gledajo pa dogodkov na platnu, temveč to, kar se za njihovimi hrbti dogaja.

CENA ŽIVLJENJA

Čas je tak, življenje da primerjaš s peno, saj vsak dan postaja bolj ceneno... Toda ne! Na trgu spet dobiva višjo ceno — saj za pobijanje ni v modi več poleno, temveč železo lito, dragoceno!

IVERI

Mnogokrat se zgodi, da ima mož, o katerem mislimo, da ne zna niti do pet šteti, kar deset ljubic.

Ljubezen je edina stroka, v kateri se najbolj upoštevajo — začetniki.

Ženska ljubezen ne traja navadno niti tako dolgo, kot njena trajna ondulacija.

GEOLOGOM IN GEOGRAFOM!

Mednarodni institut za vodna in zemeljska raziskovanja zaznamuje stalno naraščanje morja. Po temeljitem proučevanju je dognal, da je to logična posledica vojskovanja na morju. Od streljanja se voda razgreje in razredči. Vse zemljemerce, zlasti pa turiste opozarja institut na velike spremembe, ki bodo zadele zemljo po vojni. Spremenjene ne bodo le politične meje, tudi morske višine gora bodo čisto druge. Če je že zdaj morje naraslo, bo do konca vojne še bolj, dvignile ga bodo številne potopljene ladje in z dvigom morja znižale morskovo višino kopnega, v kolikor bo kopna zemlja sploh še obstajala.

PTUJSKA SRAMOTA

Popotnik, ko prideš kaj v Ptuj, razglej se mi malo po mestu! Boš videl vinarški muzej. Greš malo še dalje po cesti: Zadel boš ob bajto, napol že podrto, se pravi ji »ptujška sramota«. Res davno že bilo bi treba, da zgine sramota nam tota!

(Za »Toti list« na svitlo dal — v očigled dejstvu — en toti ptujški purgar).

NADARJENOST ZA POLITIKO

O n a: »Zakaj, misliš oče, da kaže fant nadarjenost za politiko?«
O n: »Ker zna toliko reči povedati, ki se lepo slišijo, pa nič ne pomenijo.«

Iz Celja

Ustanovili društvo smo: »Rejec milih živali«.

(Morda spet komu prav kaj ni?)

Saj kulturnih nimamo namenov, čeprav med nami je nekaj takih fenomenov.

Le zajce, zajkle, koze, kozle in kozličke

redili bomo, morda pozneje še osličke.

Celje, naše mesto belo in veselo poniznih žvirc bo na pretek imelo.

V mestni posvetovalnici so odstranili stare stole in namestili udobne naslonjače, pripravne za dremanje. Glasovalo se ne bo več z dviganjem rok, temveč s prikimavanjem.

Celjska kultura je zaznamovala la- ni prirastek nekaj vaških obrazov.

Odkar je zapadel sneg se je zmanjšala nosilnost mostu za pet ton.

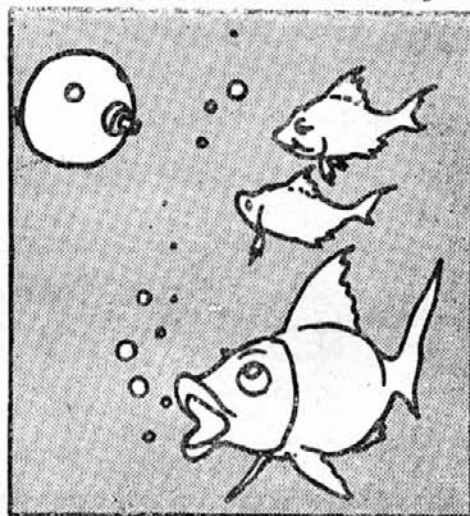
Okrožno sodišče bo ostalo v starih prostorih. Le razbremenili ga bodo, da bo obsegalo namesto 12 letos le 11 sodnih okrajev.

»Agence telegraphique de Polou-lée« poroča vsem slovenskim dnevnikom vesti z bojišč.

SAMOSILNIKU

Tvorec Hermana, Celjan, mar res nisi več meščan, si res vilo bil prodal in na kmete jo pobral?

STARA RIBA IN NARAŠČAJ

»Plavajte daleč stran od te pošasti. Ko pa zaslišite pok, pridite bližje in naše boste dovolj mesa za lačne želodčke.«

NOBELOVE NAGRADE

Ko Nobel je izumil ekrazit in zaslužil z njim milijonov brez števila, ni šel denarja brž zapit, razpisal za pacifiste je — darila!

Kaj le bo storil revež v grobu zdaj, ko brez haska se njegov denar zapija?

Najbrž nagrade vse zahteval bo nazaj, naj s kom drugim blazni svet te šale zbija!

V ŠOLI

Učitelj: »Kako se glasi množina od besede dete?«

Učenec: »Prosim — trojčki.«

PREVIDNOST

Občina Tepežnje išče za žegnanje spretnega zdravnika.

Županstvo.

Poglejmo za kulise bele Ljubljane

Gledu in zapisu duplsnik Cene

Letos imamo kratek predpust, pa ne zaradi vojne, ampak pratika tako hoče. Razna »dobrodelna« društva kar tekmujejo med seboj v prireditvah. Tako so nastale tri glavne vrste prireditev.

V prvo vrsto spadajo prireditve z vstopnino 20 in še več dinarjev in na katerih se izbirajo najlepše narodne noše, obleke in kraljice cvetic. Pri teh prireditvah zmagujejo redno dekleta z ugledno in bogato žlahto. Na teh plesih je zelo dolgočasno, jedača in pijača je pa draga kot žafran. Te vrste plesov imenujemo elitne.

O drugovrstnih prireditvah naša javnost že manj ve, ker se zanje ne pretiva toliko tiskarskega črnila. Tu je običajno malo bolj kratkočasno, vstopnina pod 20 dinarjev, obleka je lahko samo na pol poškrabljen. To so pol elitni plesi, za katere je pa še vedno potrebno vabilo...

Na prireditvah tretje vrste je najbolj veselo, dasi javnost o teh nič ne izve. Tu so cene ljudske, ljudje so ljube in ne manekni, razpoloženje je »narodno«, obleka promenadna.

Dobro bi bilo, če bi humanitarna društva s pomočjo socialnega urada priredila ples za »športno« občinstvo, ki »trenira« svoje želodce v nekurjenih stanovanjih in barakah. Tu naj bi se prodajalo cvetje z napisom: Živim v veselje — pol-mrtvim v uteho...

Na plesu Jadranske straže so imele ženske prvič aktivno in pasivno volilno pravico — temu primerni so bili tudi volilni rezultati za najlepšo narodno nošo. Zmagala je — muslimanska narodna noša, kot najlepša...

Ples gladovnih — pardon — likovnih umetnikov, ki bi zares zaslužil pozornost denarne elite, je končal z žalostnim rezultatom 1:0 za umetnike. Prireditelj je obiskalo reci in piši 65 parov... Govori se celo, da so umetnikom pobrali suknje, ker niso mogli pokriti visokega deficita...

Nasprotno so se pa letos juristi finančno dobro podprli, ker so bile cene na njihovi prireditvi — advokatske. Nadvse je ugajal plesni nastop ki je bil v ostalem tudi poučen, ker smo nazorno videli šege in navade domačinov iz centralne Afrike. Ples je bil izvajan s pravim zamorskim temperamentom, katerega plesalka do konca ni izgubila. V bodoče pa več takih točk in manj — dolgočasnega petja...

Dijaki ljubljanskih srednjih šol so te dni pokupili skoraj vse karte za češki film »Vražji študenti« in jih darovali svojim profesorjem. Profesorji, ki so si ta film ogledali, bodo baje zahtevali za vse dijake, ki so si film ogledali, ukore. Film, ki po »krivici« biča srednjeveške šolske razmere je žel od strani občinstva toplo priznanje, od profesorjev pa »utemeljeno« kritiko.

Takole okoli prvega se vedno spomnim nekega administratorja, kateremu doslej še ni ostal dolžan na najemni niti en živ človek. Tako vestnega iztirjevalca najemnine ne dobite v vsej Ljubljani. Če bi n. pr. umrl najemnik stanovanja po prvem in bi bil brez sorodnikov, bi ta gospod gotovo odredil ekshumacijo trupla in bi mrtvecu preiskal žepe...

Še vedno ste tako majhni — bi dejal Cankar — če bi čital penzionistovo jadikovanje nad zgrešenim opisom Bežigrada v »Slov. Narodu«.

Nekomu se je zljubilo napisati obširno tolmačenje oziroma popravek k dramatizaciji Kozakovega »Profesorja Klepca«. V članku, ki kaže, da ima avtor polno smisla za humor, našteva kakšne vrste tičev žive na bežigrayskih vrtovih, kako imajo poslikane stene, kaj so včeraj jedli itd. Saj poznate dolgovezen ton pisanju — ni res, da je... res je pa, da ni res... Vsekakor bo dramski blagajni ta odgovor na nepremišljen opis v veliko reklamo. Avtor članka bo pa dosegel vsaj to, da si bodo »Profesorja Klepca« ogledali tudi tisti, ki sicer ne hodijo v gledališče. Dolžnost prof. Kozaka je, da se advokatu za bežigrayski okraj javno zahvali za posrečeno reklamo...

ADVOKATSKA

Po končani razpravi de advokat svojemu klijentu, zločmcu:

»Branil sem vas kot svojega sina.«

»Joj,« se začudi klijent, »kaj so vaš gospod sin tudi taka baraba kot jaz?«

Ve, kaj ima za seboj!

Fijakersko kljuse št. I.: »Le kaj je ta premogar postal naenkrat tako ošaben in visok?«

Fijakersko kljuse št. II.: »Zvedel je, kakšno ceno ima premog.«

BLEJEC V LJUBLJANI:

»Vse zabavlja na draginjno! Čudno! Če sodim po naših razmerah na Bledu, so cene vseh živil in potrebščin še daleč pod normalo — če niso celó padle.«

MODEREN, POPRAVLJEN PREGOVOR

Boljši je doma košček kruha, kot jesti v tujini iz enega lonca.

ZDRAVNIŠKA

Homo homini lupus, sed medicus medico — lupissimus.

ADVOKATSKA

Advokat k stranki, ki je pravdo izgubila: »Dragi gospod Smola, pravdo ste izgubili...«

Isti advokat k stranki, ki je pravdo dobila: »Dragi gospod Srečnik, pravdo sem Vam dobil...«

Narobe svet

Uboren zdaj je moški rod
ne ve, kje kaj ga čaka.
Po delu gre na izprehod
zamišljen v svet koraka.

Naenkrat s ceste: dekle v skok
in dvoje polnih, mehkih rok
ti krog vratu ovije
in nate se prilije.

Nekoč je moški hodil v log,
zalezoval dekleta
in budno gledal naokrog,
če kje se kaj obeta:

»Oh, gospodična, oh, pardon —
pa tamkaj varen je zaklon...«
A danes je drugače
zdaj žena nosi hlače.

Tako je tu, tako povsod
tako je v tem življenju
in če še takšen si gospod
ne ubežiš trpljenju.

Naskoči urno taka stvar
in te prisili pred oltar...
Zdaj »ljubi mož« ti pravi
ter — skače ti po glavi.

PO PREDPISU

— Sram vas bodi, gospod Kozamurnik,
da v restavraciji pred publiko tako vpijete
na svojo gospo!

— Prosim, na steni vendar piše: »Poču-
tite se pri nas kot doma.«

SMRTNONEVARNO

— Stražnik! Na pomoč! Aretirajte tega
moža, hotel me je ubiti. Udaril me je z gra-
mofonsko ploščo po glavi.

— Z gramofonsko ploščo vas vendar ne
bi mogel ubiti.

— Kako da ne! Na plošči je bila namreč
neka težka skladba,

Iz črnih lukenj

ZAMORCA SO PRALI

Mož pozabil je, kako
knap znoji se pod zemljo,
se jezil je čez sosede,
ki bi radi večje sklede.
Ker pa z njimi držal ni,
zdaj ga morda vešč skeli,
pa jezi se in sopiha
in o sebi tole kiha:
da ni res tako umazan
kakor bil je pač prikazan,
mož pa trudi se zaman,
da bi dobro bil opran.

Prečitajte, cenjene dame!
Anonca je ta-le za Vas!
Večerno obleko, kostume
in plašč naročite pri nas.

Zakaj? Ker želite imeti
pač kroj najnovejši na sveti.

Dipl. specialni damski krojaški salon
● **IGNACIJ TOPLAK**
MARIBOR, Orožnova 10

Iz Rajhenburga

Nekoč so bili, kakor pripoveduje ljudska
bajka, v Višnji gori priklenili polža na ve-
rigo. Kdaj in zakaj se je to zgodilo, ne
vem. Kljub temu so ti možje ali kdorkoli
je že bil, ovenčani z gloriolo neznanih ju-
nakov, katerih se vsak, ki pozna, sloven-
sko bajeslovje, rad ob priliki spomni in jih
na ta način počasti. Toda naši Rajhenbur-
žani so pa še drugačni »kerlici«. Ti kanijo
napraviti v letošnjem letu vodovod, da ne
bo treba cenjenim trškim damam nositi vo-
de. Zadržne tedne so razglasili v časopisih
to kot čudež, ki so ga ustvarili rajhenbur-
ški velemožje. O tem slavnem vodovodu,
ki ga še ni, smo čitali v tednikih, v nekem
dnevniku pa kar dvakrat zaporedoma isto
besedilo. Uspeh je ta, da sedaj nekateri mi-
slijo, da bo Rajhenburg imel toliko vodo-
vodov, v kolikor časopisih je bilo to ob-
javljeno. Sedaj pa mislijo: klerikalci bodo
imeli svojega, liberalci svojega, mačkovci
svojega i. t. d. Saperlot se bomo postavili!
Poročevalcem listov po priporočamo, naj
še večkrat kaj napišejo o rajhenburškem
vodovodu in vodovodnih velmožeh. Mi smo
se že vodovodnih novic tako navadili, da
nam je dolgčas, če o njem nič ne najdemo
v časopisih. Vsaj enkrat na teden naj bi
gotovo bilo kaj. Višnjegorski polž gotovo
ne bo zameril, če bo sčasoma njegova sla-
va zatennela in bo rajhenburški vodovod
stopil v ospredje.

SV. TROJICA

O, slovenjegoriška Sveta Trojica,
civilizacije obvarovana devica!

Kmalu boš turistični raj —
kjer sveti še plin, edini boš kraj!

Z OBRTNIŠKEGA SHODA:

Gospod Kneftra govori: »...ino
tako pravim, da nam bo takoj poma-
gano, če le hočemo. Od vsakega pa-
ra cepat namreč, od vsakih hlač, od
vsakega stola, od vsakega lonca itd.
naj plača kupec 15 odst. sodelovnine,
ki si jo naj potem naši delavci raz-
dele med seboj kot svojo — plačo.
Zakaj bi neki mi plačevali svoje de-
lavce, svoje pomočnike, svoje va-
jence itd. — s a m i? Saj jih brihtni
gostilničarji in kavarnarji že davno
več ne plačujejo, ampak prepuščajo
svoje natakarje in pikole, da jih pla-
čujejo posebej — gostje.«

DOBER PRIJATELJ

On: »Milostljiva, bil sem najboljši prija-
telj vašega pokojnega soproga. Ali bi mi
ne hoteli dati nekaj njegovega v spomin?«

Ona: »O, prosim, pa vzemite kar me-
ne.«

SE NE SRAMUJE

Gospa (mlademu beraču): »Kaj vas ni nič
sram? Tak mlad mož! Le kaj bo iz vas,
ko pridete v leta!«

Berač: »Star berač!«

PREDPUSTNA

Tingetangel hopsasa,
kđor denarja kaj ima,
naj veselo zdaj poskoči,
dokler mošnja mu ne počí.

TUDI PROTIALKOHOLIK

Gospod župnik je bil prijatelj alkohola
prekrel na dno pekla in dal na koncu pro-
povedi pobudo za ustanovitev protialkohol-
nega društva. Takoj po pridigi se oglasi
pri g. župniku krčmar, naj ga sprejmejo kot
prvega člana v novo društvo.

»Čudno se mi zdi,« pravi g. župnik, »ob-
cnem me pa prav veseli, da se baš Vi pr-
vi oglosite.«

»I, veste, gospod župnik,« pravi krčmar,
»jaz bi imel za društvo prav pripravno po-
sebno sobo.«

Čitali smo v časopisih, da je nekje
v vsemirju eksplodiralo eno izmed
sonc. Kdo je imel zopet svoje prste
vmes, židje ali Irci, zaenkrat še ni
znano.

VZORNO GOSPODINJSTVO

Gospa (slikarica): »Julka, prinesite mi iz
kuhinjske omare petrolejsko steklenico, ki
ima napis »Jesil«. V njej mora biti mali-
novec... ampak poduhajte prej!«

VESTNOST

Sodnik: »Po pretepu ste torej takoj
zapustili gostilno. Ali ste šli potem narav-
nost domov?«

Priča (boječje): »Naravnost, gospod
sodnik, ne morem reči... tisti večer sem
nekaj več pil!«

KORAJZEN GOST

Gost: »Gromska strela! Kakšna jed pa je spet to, gospa! To je še slabše kakor za prašiče! — Lepa gostilna, kjer se gostom take stvari dajejo! Sram Vas bodi!«

Gostilničar (gostu na uho): »Tako je prav! Le dobro jo ozmerjajte... meni tudi ni dišalo!«

POGOVOR V VLAKU

»Ali mnogo potujete?«

»Kdo?«

»Vi!«

»Jaz?«

»Da!«

»Ne.«

PREKRATKE ROKE

Gospod, (ki postaja daljnoviden):
»Saj še čisto dobro vidim, samo časopis moram držati precej daleč od sebe, kar potrjuje, da ni napake v o č e h, ampak da so roke prekratke. Napotiti se bo torej treba h kirurgu!«

POROČILO

gospoda tajnika urada za pobijanje brezposelnosti poslov:

»Dočim smo imeli v decembru 1938 leta še 4598 brezposelne ženske služinčadi: dekel, kuharic, hišen itd., ni niti e n a oseba izmed naštetih poklicev več nezaposlena. Upam pa, da se bo število brezposelnih gospodinjskih pomočnic, ki je napram lanskemu letu nekoliko naraslo, v kratkem skrčilo, kakor hitro pričnemo, — za kar so že vse priprave končane — razpredeljevati ta stan v gospodinjske adjunktinje, asistentke, svetovalke itd.«

VSAKOMUR SVOJE

Politika je za ministre,
so časopisi za filistre,
resnica le za gluhoneme,
umetnost samo za boheme.
Je petrolej za velesile,
za kmeta so le gnojne vile,
za fante vroča so dekleta»

UGOVOR

Ravnatelj kaznilnice (staremu vlomilcu, ki ga odpušča): »... in da bi kmalu postali koristen član človeške družbe!«

Kaznjene: »Kako pravite? Koristen član človeške družbe da bi postal? Mar nisem? Zaradi mene so postavili štiri nove tovarne za železne blagajne!«

REŠITEV

Neki posestnik je tožil svojega soseda, ker ta ni hotel odstraniti nevarne skale nad njegovo hišo. Ko je prišla komisija gledat, če je skala res za hišo nevarna, je bila ta večkrat privezana s čevlarsko dreto za bližnjo smreko.

HUĐA URA

Gospod Vladko pride neko noč precej pozno domov. Ne reče nič, ne zine nič, marveč poišče dežnik v omari, se vsede na sredo sobe in ga razpne. »Vladko, kaj vendar počneš? Ali si ob pamet?« ga vpraša žena. »Kaj še! Samo na grom in ploho čakam.«

SVET BI SPREMENIL

Župnik je pridigah v cerkvi o Adamovem grehu. Klauzar vpraša soseda Robido: »Kako ti je ugajala pridiga?« — »Zelo dobro. Toda svet bi bil ves drugačen, če bi bil jaz Adam.« — »Kako to?« — »Veš, jaz ne jem jabolk.«

ŠPORTNIK V LJUBEZNI

— Ali si imel kak uspeh v ljubezni pri tvojem dekletu!

— Zaenkrat je rezultat še nula : nula.

V ZASTAVLJALNICI

Slikar: »Prosim, ali bi lahko zastavil slikarsko platno?«

Gospa pri pultu: »Lahko — če še ni porbarvano.«

PES?!

»Človek, saj ti si ves razpraskan!«

»Veš, zadnjič sem prišel pozno domov — pes me ni poznal, pa mi je v obraz skočil...«

»Poslušaj, prijatelj, od takega psa bi se jaz dal ločiti!«

MALI OGLASI

Sosed je dal v list mali oglas, da bi se maščeval nad opravljivo sosedo: »Proda se sova, stara, vreščiča, vprašati pri Amaliji N., Ozka ulica 3.« — Včasih pa se oglaševalec nerodno izrazi: »Prodajam in prinašam na dom lastno pristno mleko na mesečni obračun.« — Ali pa: »Soba z 1 žensko-mesečno din 100. Vprašati Trg svobode, mlekarna.«

ŽENITBENA PONUDBA

Imenovani Brezdenarja, sin pokojnega Praznegažepa in še žive Raztrganesrajce, rojen 6. 16. 79. v občini Lakota, sodnijsko okrožje Žeja, okrajno glavarstvo Potreba, po poklicu slepar, zmožen opravljati tudi službo potepuha, išče sebi enako družico in jo je pripravljen po poroki takoj zapustiti. Samica, ki želi sprejeti to ugodno ponudbo, naj se takoj zgleda pri upravi lista »Laritari« pod šifro »Sijajna bodočnost.«

ODKRITOSRČNOST

Oče: »Gospod, povejte mi že vendar — seveda čisto zaupno — katera mojih deklet vam najbolj ugaja?«

Snubec: »Če naj odkrito povem, hišna!«

NI IZKLJUČENO

Božo in Jurček sta se nekoč prepirala. Beseda je dala besedo in slednjič je rekel Božo: »Jurček, ali me smatraš za brezznačajnega, požrešnega in odurnega falota?« »Gotovo ne«, mu je odvrnil Jurček. »Izključeno pa ni, da se motim.«

ODKRITOSRČNA POROKA

Angleški lord Eldon, ki je umrl l. 1870., je vse svoje veliko premoženje zapustil neki norišnici! Zapisal je:

»Norcem vračam vse, kar sem od norcev (od ljudi, ki se pravdajo) dobil.« Bil je адвокат.

Gospa Stiskačeva ima na hrani teščega gospoda. Ko je videla, kako na debelo si maže maslo na kruh, vzkligne:

»Ali veste, gospod, po čem je to maslo? Po trideset dinarjev!«

Gospod: »Res? O, pa je vredno svojega denarja«, in si še parkrat namaže kruh.

MILO ZA DRAGO

Lovec: »No, ali si kaj ujel?«

Ribič: »Nisem!«

Lovec: »Ali so odšle vse ribe na promenado?«

Ribič: »Da — z zajci, ki si jih ti ustrelli.«

V ljubljanski lekarni je kupovala mlada dama naftalin. Prijateljica jo opozori, da prav po nepotrebnem zapravlja denar za naftalin, češ, da so cenejša sredstva na razpolago in ji je povedala tale recept: »Spomladi zanesi vso zimsko obleko v — zastavljalnico, kjer morajo skrbeti, da ne pridejo molji do obleke, ker bi sicer zastavljalnica morala povrniti škodo.« Dami je recept ugajal in nikoli več ni kupila naftalina.

PRILIKA

— Pridite nocoj k meni. Mojega moža ne bo doma.

— Škoda!

— Škoda?

— Da. Hotel sem si od njega izposoditi petsto dinarjev.

V ŠOLI

»Oče je blagoslovil svoje tri otroke. Kako bomo rekli to v pasivni obliki?« vpraša učitelj.

»Oče je bil blagoslovljen s tremi otroki.«

IZ SODNE DVORANE

»Svojo palico ste torej zbili na glavi nasprotnika?«

»Prosim, to nič ne de, gospod sodnik, zdaj imam že drugo!«

IZJEMA

A.: »No, to je znano, čimveč ima kdo, temveč si želi.«

B.: »Hm, so pa tudi izjeme, na primer pri dvojčkih.«

Za mir na Balkanu se ni bati!

MILAN STOJADINOVIĆ

priredi dne 5. februarja elitni ples za spomin na lanski peti februar, ko je kljub padcu z vlade ostal pri življenju in se vsaj kot privatnik še zmeraj drži pokoncu. Vabljeni so vsi prekaljeni pristaši dragega Srečka, ki jih bo osrečil s svojim smehtljajem. Ples se vrši pod geslom »Ni vse zlato, kar se sveti«. Maske dobrodošle! Zaželjeni so predvsem pajaci.

AGENCIJA »RUMENA RACA«

javlja, da je padec predzadnje japonske vlade posledica poledice in ni treba nasedati drugačnim razlagam. Tudi ni treba verjeti, da kitajsko premikanje pomeni kakšno kitajsko zmago. Japonci na Kitajskem sploh ne morejo ničesar zgubiti. Zgublajo samo Kitajci. Če kdaj nanese, da zmaga Čangkajšek in razširi svoje ozemlje, se pa zato skrči ozemlje kitajske vlade Vančingveja. Poslednja vlada je prijazna Japoncem, zato jo podpira japonska vojska, da še v Pekingu ni vladnih kriz kakor so rade v Tokiu.

Konec dober —

vse dobro

Profesor Iskra (cilinder št. 39.) in profesor Slina (cilinder št. 54.) sta hodila vsak dan na Ježico na sprehod in na malico. Ko prideta v gostilno, vidita z zadovoljstvom, da je prazna, sedeta k običajni mizi in si naročita malico. Kmalu sta v živem pogovoru o grškem tožilniku. Ko pospravita in popijeta, kar sta naročila, se odpravita v Ljubljano. Toda venomer morata popravliti cilindra na glavi, ki jima nikakor nista prav. Šele, ko prideta do železniškega prelaza na Tyrševi cesti, se prepričata, da sta jima bila cilindra najbrže v gostilni zamenjana.

Kreneta torej z grškim tožilnikom vred na Ježico nazaj in potožita krčmarju svojo nesrečo. »I,« pravi le ta, »saj razen gospodov vendar ni bilo nikogar drugega v sobi. Kaj, ko bi si bila gospoda cilindra sama zamenjala.«

Profesorja poskusita — klobuka sta zdaj obema prav. Zadovoljna jo mahata domov in ko se poslovita drug od drugega, si čestitata: »Kakšna sreča, da te dolge poti niswa zastoj napravila!«

VSAK PO SVOJE

»Dobro se vedi,« je rekla mati sinu v zaporu, »da te dolgo obdrže.«

»Imam več, kakor potrebujem,« je rekel bahavi berač in se za srajco drgljal.

»Najprej bom jaz jedel, pa ti gledal,« je rekel požeruh, »potem boš pa ti gledal in jaz jedel.«

»Jaz sem visokega stanu,« je rekel Ljubljančan, »moj oče je bil stražnik na Gradu.«

»Kaj tako dirjate?« je rekel tat, ko so ga peljali na vislice. »Brez mene itak ne boste nič opravili.«

»Daj mi, kar imaš,« je rekel ropar, »pa ti ne bom nič vzel.«

»Točen sem,« je rekel polž, ki je bil na botrino povabljen, pa je k pogrebu prišel.

»Mi, kar nas je učenih, vemo, kaj je dobro,« je rekel osel in hlastnil po osatu.

»Jaz bi rad delal,« je rekel Anže, »ko bi se pripogibati ne bilo treba.«

»Zakaj pri vas toliko otrok bosih leta?« je tujec vprašal župana. Odgovor: »Pri naš že taki na svet pridejo.«

»Denar ali življenje!« je rekel kmet ženi, ko sta vstopila v vežo advokat in zdravnik.

»S selitvijo je križ,« je rekel hlapec, pa ni imel drugega ko zajca za škornje.

»Povsod človek lahko naprej pride,« je rekel dimnikarski vajenec, ko je skozi dimnik ven prilezel.

»Kakšna sreča, da sem vsaj ključ rešil!« je rekel Pavliha, ko mu je bajta pogorela.

»En zadržek je še,« je rekel ženin župniku, »mara me ne!«

»Jaz se spovedujem grehov, ne pa dobrih del,« je rekel zidar, ko so ga pri spovedi vprašali, če ženo tepe.